

Superiskä ja nenäkäs temppu

Oletteko koskaan kuullut Superiskästä? No ei haittaa, jos et. Minäpä kerron hänestä. Superiskä asuu perheensä kanssa planeetalla nimeltä Maa. Hänen perheeseen kuuluu Superäiti, eli hänen vaimonsa ja Supervauva, eli heidän tyttärensä. Superiskä on kokenut monia seikkailuja yhdessä perheensä kanssa, mutta myös yksinkin. Hän on taistellut JÄTTIMÄISTÄ vihreää limaglönttiä vastaan, nimeltä Kikkomansojjakastike. Hän on myös ratkaissut rikoksia ja saanut uuden supervoiman, joka on tainnuttava PIERU! Jolla hän on myös kukistanut Kikkomansojjakastikkeen sekä Mister Potaton, joka on ammattikeksijä ja ovela rikollinen. No eiköhän aleta kertomaan Superiskän uusimmasta seikkailusta!

Oli kaunis marraskuinen sunnuntaipäivä. Superiskä makoili sohvalla ja katsoi yle uutisia. Superiskää väsytti hirveästi, koska hän oli valvonut eilen illalla myöhään katsoessaan Conan barbaari- elokuvaa. Kun yle uutiset olivat loppuneet Superiskä päätti lähteä ulos kävelyille, koska se varmaan piristäisi häntä ja oli muutenkin ihana auringonpaiste. - Ah. On kyllä ihanaa, kun aurinko paistaa, huokaisi Superiskä päästyään ulos. Superiskä oli ollut pari päivää itseksensä, kun Superäiti ja Supervauva olivat olleet Tampereella humputtelemassa. Mutta tänään he tulevat takaisin kotiin. PNOh! Palataan takaisin siihen, kun Superiskä oli kävelyllä. Superiskä ajatteli kävellä kaupunkiin päin. Kun Superiskä oli kaupungissa niin hän ajatteli kävellä kauppakeskus Good Man-in läpi ja tarkistaa oliko siellä kaikki hyvin. Liukuovien avauduttua Superiskä tunsu kasvoillaan viileän tuulahduksen. - Onpa epäilyttävää, Superiskä myhäili. Kauppakeskuksessa ei ollut ketään muita, kuin hän. Mutta tosiaan on kyllä sellainen aika jolloin vartija tulee tarkistamaan paikat ja laittamaan valot päälle. Se siinä onkin epäilyttävää, kun ovet ovat auki, mutta valot eivät ole päällä. Vartija käy aina ensin tarkistamassa paikat, ja sitten vasta laittaa valot päälle käyntinsä päätteeksi. Superiskä tiesi tuon kaiken eräästä tv ohjelmasta, jossa haastateltiin Goodman-in vartijaa. - No, jos vartija on vaikka tehnyt asiat toisin päin. - Tai, jos hänelle on tullut kova hätä ja hän onkin mennyt vessaan, miettii superiskä. Ei! Vartija korosti ohjelmassa tekemis-järjestystään, Superiskä muisteli. Superiskä päätti lähteä tutkimaan kauppakeskusta jos hän löytäisikin vartijan. Superiskä oli kävelemässä lavalle päin kun hän näki jotain outoa. Superiskä hypähti portaiden taakse piiloon. Hän näki kaksi vihreää, torahampaista ja löyhkäävää örkkiä ja niiden seurassa oli ihminen. Örkit olivat kidnappanneet vartijan, joka uikutti niiden otteessa. - En ole tehnyt mitään paha, päästäkää minut, vartija vaikeroi hädissään. Örkejä ja vartijaa vastapäätä oleva ihminen vastasi nenäkkäästi, - Me emme päästä teitä hyvä herra ennen kuin kerotte missä päin kaupunkia Superiskä asuu. - En voi kertoa sitä teille. Ja muutenkaan minua ei tarvitse teitillä, vartija sanoi. - No, jos vartija ei voi kertoa meille missä Superiskä asuu, niin ehkä hän voi sitten kertoa meille, että mistä täällä saa hot dogeja. Koska mulla on hirveä nälkä, toinen örkeistä sanoi. Ihminen mulkaisi örkkiä vihaisena. - Sinä et ala syömään täällä mitään hotdogeja!, hän huusi. Örkki jähmettyi pelokkaan näköisenä ja nyökkäsi varovaisesti. - Nyt saa riittää, Superiskä ajatteli ja hyppäsi portaiden takaa. - Päästä vartija tai saat haistaa supervoimaani, joka kyllä haisee aika tujulta, Superiskä huudahti. - Ha haa, aivan eihän me mihinkään vartijaa tarvita, koska Superiskä on täällä, joten enään meidän ei tarvitse imeä vartijalta tietoa Superiskän olinpaikasta, ihminen selitti tohkeissaan. - Miksi sinä halusit tietää olin paikkani? Superiskä kysyi. - Siksi, koska minun pitää puhua sinun kanssa yhdestä asiasta, ihminen sanoi pahaenteisesti hymyillen. - No mikäs asia se sitten on? Ja anteeksi, mutta kuka te edes olette, ja mitä teette täällä? Superiskä kysyi. - Minä olen Lordi Nenäkäs ja tuln hakemaan sinut valtakuntaani erästä asiaa varten! Lordi Nenäkäs huusi juhlallisesti. - Keitäs nämä kaksi örkkiä sitten ovat? Superiskä uteli. - He ovat apurini Finni ja Syytä, minulla on kyllä muitakin apureita, Lordi Nenäkäs sanoi.

Superiskä epäili Lordi Nenäkkään matkaan lähtemistä, koska hän vaikutti hyvin ilkeältä tyypiltä. - Siitä valtakuntaasi lähdestä, olen päättänyt, että en ole lähdössä mukaasi, Superiskä julisti. - Mutta, mutta sinun on pakko lähteä!, Lordi sanoi kiukkuisesti. - No miten sinä minut aiot sinne viedä jos minä estelen? Ja kuinka kaukana se sinun valtakuntasi edes on? Superiskä kysyi. - Se on kyllä kaukana, mutta minulla on keinoni, saanen esitellä PORTAUSKEPPI!! Lordi Nenäkäs karjaisi pidellen yksityiskohtaista keppiä ilmassa. - Miten tuo hyödyttää minun siirtämistä valtakuntaasi? Superiskä kysyi halveksuen. - No, minäpä näytän, Lordi sanoi voitonriemuisena. Hän heilautti portauskeppiä ja yhtäkkiä Lordin eteen tuli pyöreä pyörivä aukko. Se oli portaalit Lordi Nenäkkään valtakuntaan. Aukon takana oli pimeää ja usvaista. - Menet portaaliiin läpi tavalla tai toisella. Voit mennä vapaaehtoisesti tai vaikealla tavalla eli taistelulla, Lordi Nenäkäs sanoi. - Minä en kyllä tuosta portaalista läpi astu, joten valitsen vaikeamman tavan eli taistelun! Superiskä huudahti. - Ihan miten vaan, Lordi Nenäkäs sanoi ja otti tukevan asennon puristaen kätensä nyrkkiin. Superiskä puolestaan kääntyi ja pyllisti Lordi Nenäkkään päin. Lordin

toinen kulmakarva nousi ylös kysyvän näköisenä. - Miksi sinä oikein pyllistät minua päin? Lordi Nenäkäs kysyi tymeäänä. - No käytän supervoimaani, joka on tainnuttava pieru, Superiskä sanoi voitonriemuksena. Lordi Nenäkään kasvat muuttuivat totisiksi ja hän perääntyi pari askelta taaemmaksi. Ja sitten Superiskä päästi pierun: PRÖÖÖÖÖÖÖÖÖÖÖÖT!!!!!! Mutta Lordi Nenäkäs ei peittänyt kasvojaan tai lähtenyt karkuun, vaan heilautti portauskeppiä ja silmän räpäyksessä hänen eteensä tuli uusi portaali. Superiskä kääntyi katsomaan Lordin suuntaan, mutta Lordi seiso i yhä samassa paikassa portaali edessään kieppuen. Superiskän pieru oli kadonnut portaaliin. - Minun pieruni, Superiskä kuiskasi murheellisesti. - Hah, sinun pierusi katosi minun portaaliin, Lordi Nenäkäs sanoi nenäkkäästi. Oli hetken hiljaista, kunnes Lordi Nenäkäs huusi: Finni, Syytä hyökkäykseen! Superiskä ei ensin oikein ymmärtänyt mitä Lordi sillä tarkoitti, mutta tajusi sen samalla sekunnilla, kun Finni ja Syytä hyökkäsivät hänen kimppuunsa. - Sitten portaaliin! Lordi Nenäkäs huudahti. - Hei odottakaa hetki! Jos Finni ja Syytä ovat tässä niin silloinhan vartija on vapaalla jalalla, Superiskä sanoi ja katsoi lavalle päin, jossa Finni ja Syytä olivat seisseet vartijan kanssa. Mutta nyt vartija oli mennyt lavan taakse piiloon ja kurkki sieltä pelokkaan näköisenä. - Onpa pelokkaan oloinen vartija, Syytä totesi. - Noniin, menkää nyt sinne portaaliin, Lordi Nenäkäs sanoi kärsimättömästi. Finni ja Syytä lähtivät taluttamaan Superiskää portaalia päin. Superiskä yritti panna vastaan, mutta Finni ja Syytä olivat yllättävän vahvoja, joten hän päätti luovuttaa. Vartija katsoi superiskän perään avuttoman näköisenä. Superiskä oli paikallaan portaalin edessä ja tuijotti sitä. Superiskä ei tiennyt miksi, mutta pani silmät kiinni ja astui portaaliin. Pian kaikki olivat menneet portaaliin paitsi vartija, joka tuijotti muiden perään. Sitten hän tuli lavan takaa ja lähti juoksemaan portaalia kohti. Vartija päätti lähteä muiden mukaan turvaamaan Superiskän selustan, vaikka Superiskä onkin pätevä supersankari, niin silti. Vartija oli juoksemassa portaalia kohti, kun yht äkkiä portaali alkoi pienentyä, ja silloin hän kiihdytti vauhtiaan. Juuri, kun vartija oli portaalin kohdalla niin silloin se katosi kokonaan näkyvistä. Vartija jäi tuijottamaan silmät suurina kohtaa jossa portaali äsken oli ollut. Sitten hän kääntyi kannoillaan ja lähti juoksemaan pää sisään käynnille päin kädet ojossa huutaen: Superiskä on siepattu, APUAAAAA!!!

Kun Superiskä avasi silmänsä niin he olivat Lordi Nenäkään valtakunnassa. Siellä oli usvaista, kylmää ja joka paikassa oli kuihtuneita kasveja sekä piikkipuksia. Taivaalla ei ollut pilven pilveäkään, mutta silti siellä oli hämärää ja synkkää. He kävelivät kapeaa- ja rosoista polkua pitkin kunnes he tulivat kivisillalle, jonka takana kohosi majesteettinen linna. Se oli Lordi Nenäkään linna. Linnan pää sisään käynnille vei isot kivirappuset joiden päässä seiso i kaksi isoa ja jykevän näköistä örkkiä, terävine keppeineen. Isot ovet aukesivat molempiin suuntiin. Oikean puolimmaisessa oves sa oli kirjailtuna kirjain- L ja toisessa taas kirjain-N, ne kuvastivat varmaan nimeä Lordi Nenäkäs. Jykevät örkit avasivat ovet ja he astelivat linnan sisäpihalle. Sisäpihalla oli kaksi ovea, jotka olivat vastakkaisilla puolilla. He lähtivät kävelemään oikean puolimmaista ovea kohti. Oven takana oli pieni käytävä, joka vei jyrkille kierreportaille. Kun he olivat tulleet portaat alas, Superiskä tajusi, että he olivat kellarissa, jossa oli vankityrmiä. He lähtivät kävelemään kivistä käytävää pitkin, jonka molemmilla puolilla oli riveittäin vankityrmiä. Käytävän päässä oli läpinäkyvä koppi, jota päin Superiskää oltiin taluttamassa. Kun Superiskä näki mitä kopissa oli hän kauhistui. Superäiti ja Supervauva! Superiskä huudahti kauhuissaan. Kun Superiskä heitettiin koppiin niin hänen perheensä tuli heti halaamaan häntä. Superiskä rutisti Superäitiä sekä Supervauvaa kovaan ja kysyi: Mitä te täällä teette? - No sitä voit kysyä tuolta nenäkkäältä herralta, Superäiti sanoi merkitsevästi Lordia katsoen. Lordi Nenäkäs katsoi ympärilleen ja osoitti itseään kysyvän näköisenä. - Haa, Superäiti huokaisi, mutta nyökkäsi silti. - Ai haluatte tietää miksi minä teidät kaikki kaappasin, Lordi Nenäkäs kysyi, melkein toiveikkaan näköisenä. - No minäpä kerron, hän sanoi. - Kaappasin teidät siksi, koska tarvitsen teidän kaupunkinne hyvää energiaa ja nyt voin huoletta varastaa sen, koska te olette täällä ettekä suojelemassa kaupunkia. - Mihin tarvitset meidän kaupunkimme energiaa ja miksi juuri hyvää energiaa? Mikset voisi käyttää pahaa energiaa jota sinun kepissäsi on? Superäiti kysyi. - No, öö, t-tuota äm, Lordi Nenäkäs sanoi kiemurrellen. - Haa, hyvä on minä kerron suunnitelmani, mutta vaan siksi, koska muuten minun olisi niin vaikea selittää tätä kaikkea! Lordi puuskahti. - Kauan sitten valtakuntani oli aurinkoinen ja kaunis paikka, silloin täällä oli vielä hyvää magiaa, Lordi Nenäkäs kertoi. - Kunnes, hyvä magia katosi kokonaan, Lordi huokaisi. - Minne hyvä magia sitten katosi? Supervauva kysyi. - No minä tulen pian siihen kohtaan! Lordi sanoi kiukkuksena. - Eli hyvä magiamme katosi repeämään, joka vei ulkoavaruuteen. Emme voineet estää magiaa katoamasta, Lordi Nenäkäs huokaisi. Superiskän ja hänen perheensä kävi Lordi Nenäkästä sääliksi, kunnes Nenäkäs sanoi: Mutta jos en saa hyvää magiaa hyvällä niin otan sen sitten pahalla. - Elikkäs aion varastaa portauskepin avulla teidän kaupunkinne hyvän energian ja tuoda sen sitten tänne, Lordi kertoi ylpeänä. - Öm, miten aiot tuoda magian tänne valtakuntaasi, jonkun portaalin avulla? Superäiti kysyi vähätellen. - No enkö minä selittänyt jo ihan tarpeeksi hyvin? Nenäkäs kysyi närkästyneenä. Superäiti pyöritteli silmiään ja huokaisi. - Noh, en sitten ilmeisestikkään, Lordi Nenäkäs tuhahti ja jatkoi: Aijon imeä portauskeppiin hyvän magian, ja ennen kuin kysytte niin

kyllä portauskepissä on sellainen vaihde jolla pystyy imemään energiaa, Lordi kertoi ylpeästi hymyillen. - No, mutta nythän me tiedämme sinun suunnitelman niin voimme käyttää sitä sinun kukistamiseen, Superiskä sanoi. - Ja mites sinä ajattelit minut kukistaa? Lordi Nenäkäs kysyi ilkeä virne kasvoillaan. - No samalla tavalla niinkuin ennenkin yritin, eli piaraisemalla, Superiskä sanoi. - Niin, mutta muistatko mitä viimeksi kävi? - Sinun pierusi katosi portaaliini, joten minähän voin tehdä niin monta kertaa portaalin, kuin tarvitsee! Lordi nenäkäs sanoi ylpeänä. - Niin ja minä puolestaan voin pieraista niin monta kertaa, kuin tarvitsee, Superiskä sanoi vielä ylpeämpänä. Superiskä oli juuri piaraisemassa Lordia päin, kunnes Superäiti huusi: ÄLÄ pieraise, koppi on piarueristetty juuri tällaista tilannetta varten. Superiskän suupielet kääntyivät alaspäin ja hänen kasvoilleen levisi tylsistynyt ilme. - No niin minulla on teille vähän asiaa, Lordi Nenäkäs sanoi. - Eli Finni ja Syytä, olen valinnut teidät kaksi Superiskän ja muiden vankiemme vartijoiksi, Nenäkäs kertoi. - Mutta ette ole ainoita vartijoita, sillä olen valinnut yhden teidän lisäksenne, Lordi Nenäkäs sanoi kierre portaisiin päin katsoen. Portailta kuului askelia ja jo hetken kuluttua portaiden päässä seisojia pieni, siniharmaa, pullura, hieman jalkapalloa isomman kokoinen örkki. Örkillä oli pienet jalat joilla se parhaillaan tepasteli heitä kohti. Pikku otus pysähtyi Lordi Nenäkään viereen rinta rottingilla. - Saanen esitellä Näppy, Lordi kertoi. - Ha, tuleeko toi jalkapallo vartioimaan vankeja meidän kanssa? Finni nauroi. Syylläkin alkoi naurattamaan. Pian molemmat olivat kaatuneet maahan ja nauroivat niin kovaa, että korvat melkein menivät lukkoon. Mutta nauru loppui siihen, kun he huomasivat Lordin mulkoilevan heitä vihaisen näköisenä. Molemmat nousivat seisomaa ja olivat aivan tasasuita. - No kyllähän se on totta, että Näppy on meidän oma pikku jalkapallo, Lordi Nenäkäs vitsaili. Finniä ja Syyllä huvitti Lordin vitsi, mutta Näppy sen sijaan katsoi itseään ja huokaisi. - No, jääkääs te vartioimaan vankeja niin minä menen valmistelemaan lähtöni kaupunkiin, Lordi sanoi ilkeästi virnuillen. - Ai niin pitäkää hyvää huolta tästä, Nenäkäs sanoi ja heitti ruosteisen avaimen Finnille. Se kuului koppiin jossa Superiskä oli perheineen. - Ai, ja vielä yksi juttu, Näppy pysy paikalla, Lordi Nenäkäs sanoi. Näpyn kasvoille levisi kauhistunut ilme, kun Lordi heilautti jalkansa taaksepäin. Sitten Lordi Nenäkäs potkaisi Näpyn seinää päin ja huusi: Maali! Syyllä ja Finniä nauratti. - Noniin nyt minä lähdän valmisteluihin, Nenäkäs sanoi. Kun Lordi Nenäkäs oli sulkenut oven Finni ja Syytä katsoivat tokkuraista Näppyä ja nyökkäsivät toisilleen ilkeästi virnuillen. Kun Näppy oli noussut jaloilleen Syytä nappasi hänet kainaloonsa ja meni Finnin luokse. Syytä laski Näpyn alas ja heilautti jalkansa taaksepäin. - Miksi minua aina kiusataan? Näppy huokaisi. Sitten Syytä potkaisi Näpyn Finnille. Finni ja Syytä nauroivat kiusallisesti pallotellessaan Näpyllä. - Siitäs saat, senkin pullero jalkapallo, Syytä ilkkui. - Hei ihan oikeesti mä en oo tehny teille mitään pahaa joten miks te kiusaatte muo? Näppy kysyi silmät kyynelissä. - Oi alkaako pikku Näppyä itkettämään, Finni ilkkui. - Ai haluat sä tietää miksi me sua kiusataan? No siks, koska se on kivaa, Syytä sanoi. - Ihan oikeesti te kiusaatte aina muo mun ulkonäöstä, se ei oo kivaa, Näppy sanoi kyyneliään pyyhkien. Superiskän ja hänen perheenä kävi Näppyä sääliksi. - Noi kaks örkkii on kyllä ilkeitä tota Näppyä kohtaan, Supervauva sanoi. - Niin on! Meidän täytyy tehdä asialle jotain, Superiskä sanoi ja huusi: Hei, toi on tosi ilkeetä arvostella toisen ulkonäköä, jokainen on hyvä juuri sellaisena kuin on! Finni joka oli juuri potkaisemassa Näppyä kääntyi katsomaan Superiskää äimistyneenä aivan kuten Syytä. - No tuota.. No, mutta...öm..öh, Syytä änkytti muttei saanut mitään sanottua. Sitten Finni ja Syytä katsoivat toisiaan sitten he katsoivat Näppyä ja sen jälkeen Superiskää, ja uudestaan Näppyä, Superiskää ja toisiaan. Yhtäkkiä portaista kuului askelia. Kaikki kääntyivät katsomaan kuka portaista tulee. Pian portaiden päähän oli astellut iso, jyrävä, ruskean värinen örkki. - Me menemme Finnin kanssa katsomaan mitä asiaa tuolla örkillä on, Syytä sanoi pikaisesti. Kun Finni ja Syytä olivat käytävän päässä, kaukana heistä Näppy uskalsi viimeinkin sanoa: - Kiitos Superiskä, kun puolustit minua, kukaan ei ole koskaan puolustanut minua tällaisissa tilanteissa. - Kiitos vielä, korvaan tämän teille joskus, Näppy lisäsi ja lähti sen jälkeen käytävän toiseen päähän missä Finni ja Syytä olivat. - Olipas herttainen, Superäiti sanoi. - Niin kyllä oli. Saa nähdä pitääkö Näppy lupauksensa, onhan hän örkki, Superiskä totesi. - Niin, mutta hän vaikuttaa todella mukavalta, ulkokuorihan voi pettää, Superäiti muistutti. Käytävän toisessa päässä Finni ja Syytä kysyivät örkillä, mitä asiaa sillä oli? Örkki vastasi möreällä äänellä: - Lordi Nenäkäs pyytää teitä tulemaan valtaistuinsaliin vankien kanssa. Örkillä oli niin kantava ääni, että se kuului käytävän toiseen päähän, missä Superiskä oli perheineen. - Mitäköhän se nenäkäs mies taas haluaa? Superäiti mietti ääneen. - En minä tiedä? Varmaan haluaa näyttää meille jotain, Superiskä sanoi. Hetken kuluttua iso örkki oli kadonnut ja Finni, Syytä ja Näppy tulleet takaisin kopille. Finni kaivoi taskustaan koppiin kuuluvan avaimen ja avasi oven. Sitten Finni ja Syytä ottivat kolmet käsiraudat ja menivät laittamaan ne Superiskälle, Superäidille sekä Supervauvalle. Kun Finni ja Syytä olivat laittaneet käsiraudat kaikille he taluttivat vangit käytävälle. Näppy oli tulossa auttamaan vankien taluttamisessa, mutta sitten Syytä tuli hänen eteensä ja sanoi kiihtyneenä: Me Finnin kanssa hoidetaan vankien talutus! Sä voit kävellä vieressä. Sitten Syytä kääntyi kannoillaan ja lähti taluttamaan vankeja Finnin kanssa portaita kohti. - Haa, no ei sitten, Näppy huokasi.

Kun örkit ja Superiskä perheineen olivat tulleet kierreportaat ylös ja kävelleet pientä käytävää pitkin takaisin linnan sisäpihalle he lähtivät kävelemään vastapäätä olevaa ovea kohti. Tultuaan ovesta he olivat valtaistuinsalissa, jossa oli hirveä ryysis. Satoja örkkejä oli tullut katsomaan Lordi Nenäkkään lähtöä. - Ai tulittehan te! Luulin ettette te tulisi hyvästelemään minua ennen lähtöäni, Lordi sanoi ivallisesti. - No pakkohan se oli tulla, Superiskä sanoi. - Oletko nyt ihan varma, että portauskepin energia riittää hyvän magian imemiseen? Joku örkeistä kysyi. - No kyllä olen! Lordi Nenäkäs tiuskaisi ärtyneenä. - Oletko ihan varma, että et tarvitse ketään meistä turvaamaan selustaasi? Joku toinen örkki kysyi. - NO KYLLÄ OLEN! Ei minusta tarvitse huolehtia kuin jostain pikku vauvasta! Minä olen jo aikuinen ja osaan huolehtia itsestäni, Lordi sanoi naama punaisena. Kaikki örkit katsoivat toisiaan pelokkaan näköisinä. - Noi örkit taitaa pelätä tota Lordi Nenäkästä, Supervauva sanoi. - Niin taitavat, Superäiti sanoi. - Hei me kuultiin toi, Syytä sanoi. - Ihan sama, Supervauva sanoi halveksuen. Salin toisessa päässä Lordi Nenäkäs oli saanut tehtyä portaalin Superiskän ja hänen perheensä koti kaupunkiin. - Sitten, kun tulen niin valmistautukaa juhlaan, sillä sinä hetkenä hyvä magia on palannut maahamme! Lordi Nenäkäs sanoi juhlallisesti. - Ai niin ja voi Superiskä harmittaako, kun et voinut pysäyttää minua, Lordi Nenäkäs sanoi nenäkkäästi. Superiskä huokaisi raskaasti. - Niin Superiskä sinun vain pitää hyväksyä se fakta, että minä voitin, Lordi sanoi ilkeästi. - Vielä minä sinut kukistan tavalla tai toisella, Superiskä sanoi Lordille. - No se jää nähtäväksi. Hei hei sitten, Lordi Nenäkäs sanoi ja astui portaaliiin. Hetken kuluttua portaalii oli poissa ja kaikki örkit lähteneet takaisin hommiin. Finni ja Syytä lähtivät taluttamaan Superiskää ja hänen perhettä takaisin vankityrmille, Näppy vieressään tepsuttaen. Juuri, kun Finni ja Syytä olivat laittamassa valtaistuinsalin oven kiinni, Superiskä huomasi jotain kimaltavaa valtaistuimen vieressä. Se näytti jonkin sortin kristallilta. - Odottakaa, mikä tuo on? Superiskä kysyi osoittaen kristallin näköistä asiaa. - Tarkoitatko tuota valtaistuimen vieressä oleva kristallia? Näppy kysyi. - Kyllä, juuri sitä, Superiskä sanoi. - Aa, se on portauskristalli, Näppy selitti. - Onko kristallia Lordi Nenäkkään kepillä, Superiskä kysyi. - Luulisin, sillä portauskristallilla voi tehdä portaaaleita, mutta kristalli pitää saada aktivoitua ennen, kuin sitä voi käyttää, Näppy kertoi.

Hetken kuluttua superiskä perheineen oltiin tuotu takaisin vankilaan. - Meidän täytyy keksiä miten pääsemme täältä pois ja miten kukistamme Lordi Nenäkkään! Superiskä sanoi. Oli hetken hiljaista, kunnes kuului kovaa murinaa. Mutta murina loppui yhtä nopeasti, kuin oli alkanutkin. Syytä painoi kätensä vatsansa päälle ja sanoi: - Sori se oli mun vatsa. Mulla on vähän nälkä, hei mä voisin pitää ruokatauon haluutko sä Finni tulla mun kanssa syömään? - Ok voin tulla. Näppy jää sä vartioimaan vankeja, Finni sanoi. Kun Finni ja Syytä olivat lähteneet Näppy tuli kopin luokse ja kaivoi taskustaan koppiin kuuluvan avaimen jolla hän avasi lukon. - Miksi sinä autat meidät pääsemään pakoon? Superiskä kysyi. - Muistatko, kun puolustit minua sanoin, että korvaan tämän teille joskus, nyt on sen aika! Näppy sanoi iloisesti. Superiskä perheineen tuli kopista ulos. - Voimmeko me luottaa sinuun? Superäiti kysyi Näpyltä. - Vannon, että voitte luottaa minuun, Näppy sanoi. - Miten muuten sait avaimet? Superiskä kysyi. - Voi, Finni on niin varomaton, että häneltä voi varastaa mitä vain huomaamatta, Näppy naurahti. - Miten pääsemme kaupunkiin? Meillä ei ole portauskeppiä jolla voisi tehdä portaalii sinne, Superäiti kysyi. - Ei hätää minulla on suunnitelma, seuratkaa minua, Näppy sanoi ylpeänä. - Hienoa Näppy! Sitte menoksi, Superiskä sanoi. Sitten Superiskä, Superäiti ja Supervauva lähtivät juoksemaan portaita kohti, mutta pysähtyivät äkisti katsomaan taakseen. Näppy ei pystynyt juoksemaan pienillä jaloilla yhtä nopeasti kuin muut, siksi hän jäi jälkeen. Superiskä lensi Näpyn luo ja kysyi: - Kävisikö jos tulisi olkapäälleni? Päästäisiin nopeammin. - Niin tehdään, Näppy sanoi ja hyppäsi Superiskän olkapäälle huutaen: - Valtaistuinsalia kohti!

Superiskä, Superäiti, Supervauva ja Näppy olivat valtaistuinsalin oven edessä. Superiskä raotti hieman ovea ja katsoi saliin. Siellä ei ollut ketään. Superiskä viittoi muita tulemaan lähemmäksi. Kun kaikki olivat koossa Superiskä avasi oven ja he pujahtivat sisään hämääseen saliin. - No miten pääsemme kaupunkiin? Superiskä kysyi Näpyltä. - Minä näytän, Näppy sanoi ja kipitti ottamaan portauskristallii valtaistuimen vierestä. - Eli, tämä on portauskristalli, sillä pystyy tekemään portaaaleita, Näppy selitti. - Miten se toimii? Superäiti kysyi. - Niin, että portauskristallii saa toimimaan pitää olla voimaa. Minä voin yrittää, Näppy sanoi. Näppy otti tukevan asennon, ummisti silmänsä ja puristi portauskristallia niin kovaa kuin pystyi. Vaikka Näppy kuinka pinnisteli ja ponnisteli hän ei saanut kristallia toimimaan. - Se ei toimi, Näppy huokaisi ja avasi silmänsä. - Mutta en tajua, teit juuri niinkuin piti, Superäiti sanoi. - Voi ei. Muistin väärin. Portauskristallii saa toimimaan ainoastaan magialla, taikavoimilla tai supervoimilla, eikä meillä ole mitään niistä, Näppy sanoi. - Lentämisen voima ei varmaan tehoa? Superäiti kysyi. - Ei ei tehoakkaan. Voiman pitää olla voimakasta tai tujua, Näppy sanoi. - Siis kelpaako aktivointiin mikä tahansa vahva supervoima? Superiskä kysyi innokkaana. - Kyllä käy, Näppy vastasi. - No, minun tainnuttava pieru varmaan kelpaisi, Superiskä kysyi. - Totta kai! Miksi emme tajunneet sitä!? Näppy huudahti. - No jos pieru kelpaa niin ei hukata aikaa. Näppy pidä sinä kristallia minä pieraisen, Superiskä sanoi ja oli jo valmiina pieraisemaan. Näppy ojensi kristallii pois päin itsestään ja piti

nenästään kiinni. Sitten Superiskä pieraisi kristallia päin: PRÖÖÖÖÖÖÖÖÖÖÖT!! Kun lemu oli laskeutunut kaikki kääntyivät katsomaan kristallia odottavan näköisinä. Hetken kuluttua kristalli alkoi hohtaa. Kaikki olivat innoissaan. Sitten Näppy osoitti kristallilla eteen päin, ja yhtäkkiä kristallista sinkoutui pitkä valoviiva. Valoviiva muodosti portaalin joka vei Superiskän ja hänen perheensä koti kaupunkiin. He olivat juuri astumassa portaaliin, kun käytävältä kuului askelia. Superiskä meni katsomaan ketkä olivat tulossa. Finni ja Syytä olivat tulossa syömästä. - Kaikki portaaliin äkkiä! Finni ja Syytä ovat tulossa tänne päin, Superiskä huudahti. - Noniin kaikki portaaliin, ehkä Finni ja Syytä eivät huomaa meitä jos menemme äkkiä, Superäiti sanoi. Mutta liian myöhäistä, Finni ja Syytä olivat ennättäneet tulla valtaistuini salin ovelle ja olivat nyt juoksemassa heitä kohti. - Pysähtykää! Syytä huusi. - Seis! Finni käski. Superiskä, Supräiti, Supervauva ja Näppy hyppäsivät vuoron perään portaaliin. Finni ja Syytä olivat juuri hyppäämässä perään, kun yhtäkkiä portaali katosi. Finni ja Syytä tömähivät kylmälle kivi lattialle. - Mitäs nyt tehdään? Finni kysyi. - Käytetään tuota, Syytä sanoi ja osoitti maassa lojuvaa ja hohtavaa kristallia. Se oli portauskristalli. Näppy oli vahingossa pudottanut kristallin maahan. Syytä otti kristallin käteen hymyillen. - Emme me saa käyttää portauskristallia ilman Lordin lupaa, Lordi on sanonut niin! Finni sanoi. - No, mutta tämä on hätätilanne, Syytä sanoi. Sitten Syytä osoitti kristallilla eteenpäin, ja yhtäkkiä siitä kimposi valoviiva joka muodosti portaalin Superiskän ja hänen perheensä kotikaupunkiin. Syytä astui portaaliin ja viitto Finniäkin tulemaan. - No okei, mutta tää oli sun idea, Finni sanoi ja tuli portaaliin.

Hetken kuluttua Superiskä, Superäiti ja Supervauva olivat päässeet kotikaupunkiinsa, Näppy mukanaan. - Missä Lordi Nenäkäs on? Superäiti kysyi. - Tuolla! Superiskä huudahti, ja osoitti pientä aukiota. He lähtivät juoksemaan aukiota päin kovaa vauhtia. Kun he olivat päässeet aukiolle Lordi Nenäkäs oli imemässä hyvää magiaa portauskeppiin. Portauskepin toinen pää oli maassa ja toinen pää Lordin kovassa puristuksessa. Joka puolella sinkoili valo kipinöitä, kun Lordi imi hyvää magiaa. - Pysähdy Lordi Nenäkäs, Superiskä huusi. Lordi kääntyi katsomaan Superiskän suuntaan säikähtyneenä ja nosti portauskepin toisen pään maasta. - Mi mi miten te pääsitte tänne? Lordi kysyi kauhistuneena. - Kiitos siitä kuuluu Näpylle, Superiskä sanoi katsoen Näppyä kiitollisena. - Näppy miksi sinä autoit heitä? Lordi Nenäkäs kysyi. - Superiskä puolusti minua, kun muut ja sinä kiusasitte minua, halusin korvata sen heille, Näppy kertoi. - Näppy olet pettänyt minut! Ja sitä paitsi en minä sinusta edes välitä! Lordi Nenäkäs sanoi kiukkuisena. - No tuo oli ihan arvattavissa, Näppy sanoi huokaisten. Oli hetken hiljaista, kunnes yhtäkkiä Finni ja Syytä tupsahivat heidän keskelle. - Ha, mähän sanoin, että mä osaan käyttää portauskristallia! Syytä sanoi. Lordi Nenäkään kasvoille levisi tuima ilme, kun hän kuuli Syytän sanovan sanan portauskristalli. - Käyttitkö te portauskristallia? Lordi kysyi kireänä. - Mä sanoin Syytälle ettei portauskristallia saa käyttää ilman sun lupaa, mutta se vaan sanoi: No, mutta tämä on hätätilanne! Finni kertoi. - Finni! Ei sun tarttee kertoa kaikkee! Syytä sanoi kauhuissaan. - No, aijaa, Finni tokaisi. - Siis käyttitköte portauskristallia!? Missä se nyt on!? Lordi Nenäkäs kysyi vihaisena. Syytä katsoi ympärilleen ja sanoi: Se taisi jäädä valtakuntaasi. - Siis, mitä!? Senkin tollot! Te turhanpäiväiset örkit! Lordi Nenäkäs raivosi. Lordin pauhatessa Finnille ja Syytälle Superiskä kysyi muilta: Miten saamme hyvän magian ulos portauskepeistä? - Kepin voi ihan vain katkaista, siinä se, Näppy sanoi. - Selvä, sitten meillä on enään vain yksi ongelma, Superiskä sanoi. - No mikä? Superäiti kysyi. - Se, että miten saamme portauskepin Nenäkkäältä? Superiskä kertoi. - Hei, minulla on idea, Superäiti sanoi ja kuiskasi sen Superiskälle. Kuultuaan Superäidin idean, Superiskä nyökkäsi ja lähti kävelemään Lordia kohti. Superiskä pysähtyi raivoavan Lordin eteen. Lordi Nenäkäs lopetti raivoamisen ja kääntyi katsomaan Superiskää. - Onko sinulla jotain asiaa? Nenäkäs kysyi. - Katso tuolla on lintu! Superiskä huusi ja osoitti taivaalle. Lordi, Finni ja Syytä kääntyivät katsomaan tyhjää taivasta. Sitten Superiskä repäisi portauskepin Lordin kädestä ja pamautti sen maahan. Keppi hajosi pieniksi paloiksi. Eeeeeiiiiiiiiiiii! Lordi Nenäkäs huusi. - No, nyt sinulla ei ole mitään millä puolustautua. Hyvästi Lordi Nenäkäs! Superiskä sanoi ja pieraisi. PRÖÖÖÖÖÖÖÖÖÖÖÖÖÖÖÖÖÖÖÖÖT!!!!!! Ja niinkuin Superiskän muillekin vihollisille kävi, Lordi Nenäkäskin pyörtyi. Pieru oli levinnyt Finnin ja Syytän suuntaan joten hekin olivat pyörtyneet. - Mihis heidät viedään? Superäiti kysyi ja katsoi Syytää, Finniä ja Lordi Nenäkästä. - En minä tiedä. Olisiko sinulla Näppy ideoita? Superiskä kysyi. - Kaipa he ihan vankilaan kuuluvat, Näppy sanoi. - Aivan olen samaa mieltä. Menenkin soittamaan poliisiasemalle, Superäiti sanoi puhelin kädessä. Kun Superäiti oli mennyt soittamaan poliisiasemalle, Näppy sanoi surullisena: En pääse enään Lordin valtakuntaan, kun portauskristalli jäi sinne. - Ei se haittaa, voitahan sinä jäädä tänne, meidän luokse, Superiskä sanoi. - Ihanko totta? Näppy kysyi. Superiskä nyökkäsi. - Totta kai, mielelläni! Näppy huudahti ja meni halaamaan Superiskää jalasta. - Kiitos Superiskä. Kiitos kaikesta, Näppy kuiskasi onnellisena siitä, että oli saanut sellaisia ystäviä jotka tykkäsivät hänestä ja pitivät hänen puoliaan. Sinä hetkenä Näppy tunsu itsensä maailman onnellisimmaksi örkiksi!